

06.04.2020

**ГАЗЕТА “КИЕВСКИЙ ТЕЛЕГРАФ” ТА ЖУРНАЛ
“КИЕВСКАЯ СТАРИНА”**

План

§1. Історія газети “Киевский телеграф”.

М. Драгоманов – фактичний редактор газети.

§2. Редактори журналу “Киевская старина”

§ (Ф. Лебединцев, О. Лашкевич, Ф. Кивлицький, В. Науменко).

§3. Стара київська Громада і журнал.

§4. Боротьба журналу за право друкувати українською мовою.

1. Михайлин І. Історія української журналістики ХІХ століття. Київ: Центр навчальної літератури, 2003. 720 с.
2. Животко А. Історія української преси. Київ: Наша культура і наука, 1999. 368 с.
3. Кальницький Мих. Було слово. Контракти. 2006. № 11. С. 6.
4. Міщук Р. Сторінки великого життя. Михайло Драгоманов. URL: www.litorus.kiev.ua.
5. Кучинський М. «Киевская старина – це моє третє дитя...» /Київська старовина. 1995. № 3. С. 107-112
6. Волобуєва А. Журнал “Киевская старина” у відстоюванні української мови . URL: <http://journalib.univ.kiev.ua>.

КІЄВСЬКИЙ ТЕЛЕГРАФ

«КІЄВСЬКИЙ ТЕЛЕГРАФ» (РОС. КІЄВСЬКИЙ ТЕЛЕГРАФ – КИЇВСЬКИЙ ТЕЛЕГРАФ) – ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ЛІТЕРАТУРНА ГАЗЕТА, ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1859 РОЦІ У КИЄВІ ПИСЬМЕННИКОМ, ВІДСТАВНИМ ПОРУЧИКОМ АЛЬФРЕДОМ ФОН ЮНКОМ.

ДЛЯ ДРУКУ ВИКОРИСТОВУВАВСЯ ДЕШЕВИЙ ПАПІР СІРОГО КОЛЬОРУ І ЗАСТАРІЛИЙ НА ТОЙ МОМЕНТ РУЧНИЙ ДРУКОВАНІЙ ВЕРСТАТ, ЩО ЛЕДВЕ ВІДБИВАВ ЗА ДЕНЬ ТИСЯЧУ ЕКЗЕМПЛЯРІВ. З НИХ 200-300 ВІДПРАВЛЯЛИ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, А ОСТАННІ ПРОДАВАЛИ В РОЗДРІБ. КІСТЯК ЧИТАЧІВ СТВОРЮВАЛА КИЇВСЬКА ІНТЕЛІГЕНЦІЯ.

І ВСЕ Ж ГАЗЕТА УСЛАВИЛАСЯ НЕМИСЛИМИМИ ПОМИЛКАМИ. ЮНК ПРАГНУВ «ТРИМАТИСЯ ФАСОНУ» І В КОЖНОМУ НАСТУПНОМУ НОМЕРІ ВИБАЧАВСЯ ЗА ПОМИЛКИ, ЯКІ БУЛИ ДОПУЩЕНІ В ПОПЕРЕДНЬОМУ НОМЕРІ.

НА ЇЇ СТОРІНКАХ ПУБЛІКУВАЛИСЯ НАЙВАЖЛИВІШІ УРЯДОВІ ПОСТАНОВИ, ОСТАННІ НОВИНИ З ЖИТТЯ МІСТА І КРАЇНИ, ОГЛЯДИ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ, ФЕЙЛЕТОНИ, ІНЕРВ'Ю З ВІДОМИМИ ЖИТЕЛЯМИ МІСТА, ЛІТЕРАТУРНІ ТВОРИ Й РЕЦЕНЗІЇ, УСЯКА ЗАБАВНА ВСЯЧИНА, РЕКЛАМНІ ОГОЛОШЕННЯ.

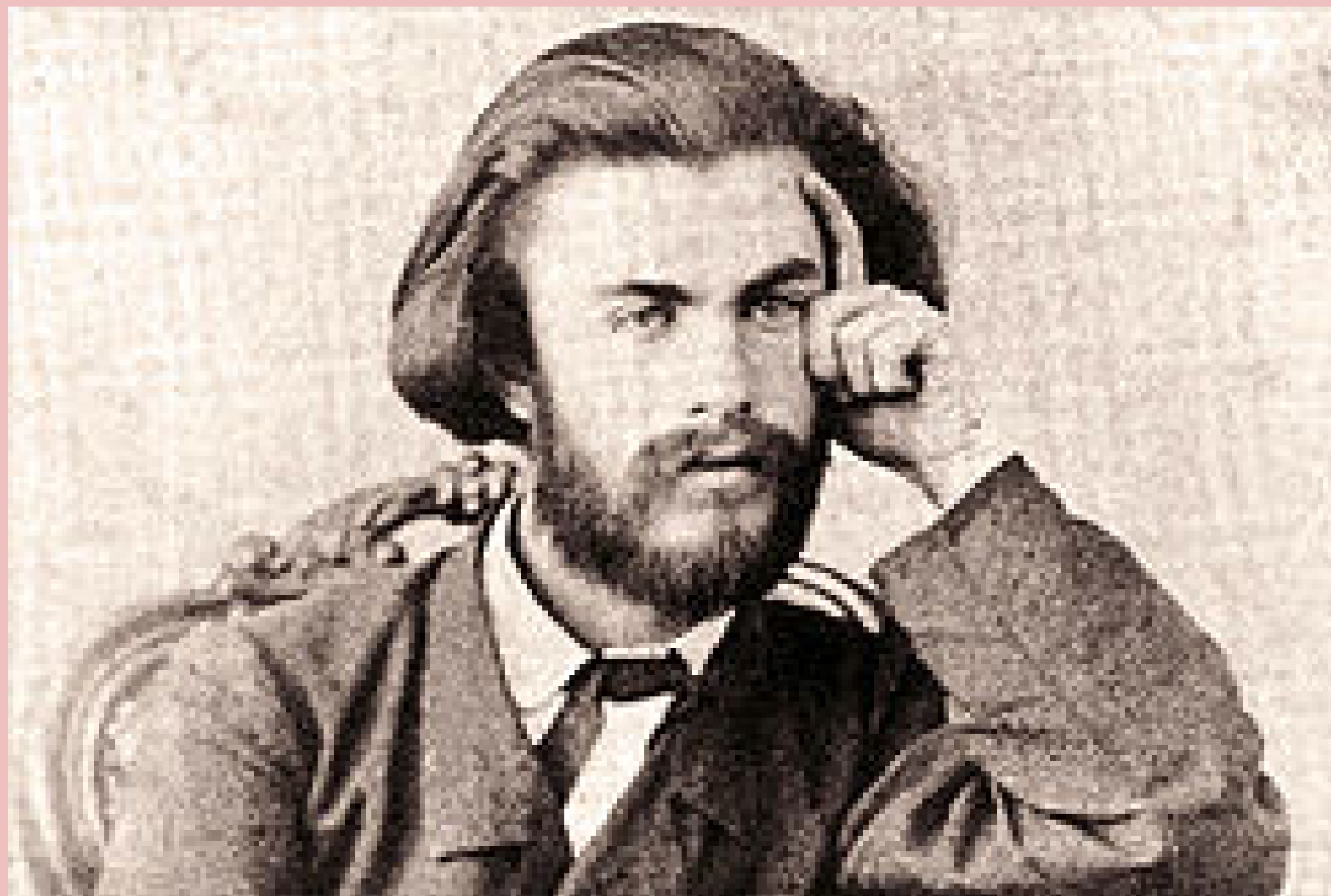
З 1864 Р. «КІЄВСЬКИЙ ТЕЛЕГРАФЪ» ПОЧАВ ВИХОДИТИ ТРИ РАЗИ НА ТИЖДЕНЬ. ЮНК ЗМІГ ОРГАНІЗУВАТИ КОРЕСПОНДЕНТСЬКУ СІТКУ В БАГАТЬОХ МІСТАХ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ Й ЗАРУБЕЖЕМ. СЕРЕД АВТОРІВ ГАЗЕТИ З'ЯВИЛИСЬ ВІДОМІ ЛЮДИ: МИХАЙЛО ДРАГОМАНОВ, МИКОЛА ЛЕСКОВ, МИХАЙЛО МАКСИМОВИЧ, ПАВЛО ЧУБИНСЬКИЙ, ОЛЕКСАНДР РУСОВ, ПАВЛО ЖИТЕЦЬКИЙ. ПОМІЖ ОСНОВНОГО ВИПУСКУ ГАЗЕТИ ПОЧАЛИ ВИХОДИТИ БЕЗКОШТОВНІ «ЛИТЕРАТУРНЫЕ ПРИБАВЛЕНИЯ К «КІЄВСКОМУ ТЕЛЕГРАФУ».

ЧЕРЕЗ ВАЖКУ ХВОРОБУ ЮНК ПОМИРАЄ І В 1870 РОЦІ ГАЗЕТА ПЕРЕЙШЛА ЙОГО ВДОВІ. ЖІНКА БУЛА ДАЛЕКА ВІД МЕДІА-СПРАВ І ЛЕДВЕ НЕ ЗАГУБИЛА ПОПУЛЯРНЕ ВИДАННЯ. ТОМУ У 1874 РОЦІ ВОНА ПРОДАЛА ЛЕДВЕ ЖИВУ ГАЗЕТУ «КИЕВСКИЙ ТЕЛЕГРАФ» ДРУЖИНІ ПРОФЕСОРА ФІЛОСОФІЇ КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЯВДОСИ ГОГОЦЬКІЙ (ЗА ТРИ ТИСЯЧІ РУБЛІВ ПРАВО ВИДАННЯ Й ЗА ПІВТОРИ ТИСЯЧІ – СТАРУ ДРУКАРНЮ).

ФАКТИЧНИМ РЕДАКТОРОМ ВИДАННЯ БУВ М.ДРАГОМАНОВ

ПАНИ ГОГОЦЬКА ВРЯТУВАЛА «КИЕВСКИЙ ТЕЛЕГРАФ» ВІД РОЗОРЕННЯ, АЛЕ НЕ ЗМОГЛА ЗАХИСТИТИ ВІД ЦЕНЗУРИ. УКРАЇНОФІЛЬСЬКИЙ НАПРЯМ ОНОВЛЕНОГО «КІЄВСКОГО ТЕЛЕГРАФА» НАСТОРОЖИЛО МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ.

УРЯДОВІ ПОСТІЙНО СИГНАЛІЗУВАЛИ, ЩО В КИЄВІ «К.Т.» НАБИРАЄ ШВИДКИХ ОБЕРТІВ У РОЗВИТКУ ВПРОВАДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТЕНДЕНЦІЙ. ПІСЛЯ ЛАВИНИ ДОНОСІВ «ДОБРОЗИЧЛИВЦІВ» У ТРАВНІ 1876 РОКУ БУЛО ВИДАНО АДМІНІСТРАТИВНЕ РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРО ЗАКРИТТЯ ГАЗЕТИ «КИЄВСКИЙ ТЕЛЕГРАФ», ОДНОЧАСНО ЦАР ОЛЕКСАНДР ІІ ПІДПИСАВ ГОРЕЗВІСНИЙ ЕМСЬКИЙ УКАЗ 1876Р., ЩО ЗАКУВАВ У ЛАНЦЮГ ЗАБОРОН УКРАЇНСЬКЕ СЛО

